

«ایران» از نشست مجمع جهانی باکو گزارش می دهد

عادی سازی غیر عادی

مجمع جهانی باکو، نشست بین کشورهای مختلف جهان است که در زون هر سال برگزار می شود و این نهمین دوره نشست است. در این نشست رئیس جمهور آذربایجان، الهام علی اف سخنرانی کرد و به تحولات منطقه و جهان و مساله امنیت و امنیت غذایی پرداخت. از نکات بسیار مهم در این نشست، حضور افراد و شخصیت های سیاسی و امنیتی از سایر کشورهای جهان است.

اگر کنست طرح «بنت» برای انحلال را بپذیرد، رژیم صهیونیستی برای پنجمین بار در ۴ سال اخیر انتخابات برگزار می کند

بازگشت اسرائیل به تنظیمات کارخانه

«نفتالی بنت» یکشنبه شب سرانجام پس از سپری کردن یک سال سرشار از بحران در پست نخست وزیری رژیم صهیونیستی، در نشست مطبوعاتی مشترکی با «بناپنیر لاپید»، شریک او در دولت ائتلافی خیر داد هر دو توافق کرده اند تا با انحلال پارلمان و به تبع آن دولت، زمینه را برای برگزاری انتخابات زودهنگام فراهم کنند. به این ترتیب رژیم صهیونیستی در کمتر از چهار سال وارد پنجمین انتخابات پارلمانی خواهد شد.

پیروزی «گوستاوو پترو» در انتخابات کلمبیا به سلطه طرفداران آمریکا در این کشور خاتمه داد و جبهه ضد امریکایی در امریکای لاتین را تقویت کرد

فتح سنگر به سنگر

از کلمبیا به دلیل همسویی کامل رهبران سابق این کشور با سیاست های آمریکا به عنوان «اسرائیل امریکای لاتین» یاد می شد

در همین صفحه و صفحه ۱۴ بخوانید

عکس: Getty Images

احمد فاضل زاده
دکترای روابط بین الملل

باشند. تابش خیره کننده قدرت در بوگوتا برای سانتاندرای قوی تر از آن بود که بتواند به ایده بولیوار ادامه دهد. کلمبیایی ها سانتاندرای را قهرمان خود می دانند و نمی توان از قهرمانی کسی که بولیوار را بعدها انکار کرد، چشم پوشید؛ تنها تمام چالش هایی را که اسپانیایی ها تصور نمی کردند به موفقیت از آنها عبور کند، پشت سر گذاشت، بلکه حتی برخی فرضیه های سیاسی و تئوری های صحیح حکمرانی را که تا آن روز شناخته شده بودند نیز به چالش کشید. یکی از این فرضیه ها، تکیه بر تمرکززدایی در اداره و واگذاری «دولت» (به معنای که امروز شناخته می شود) بود. بنابراین طبیعی بود که کلمبیا تحت مدیریت رفیقش فرانسیسکو سانتاندرای باشد. پس از تأسیس «کلمبیای بزرگ»، بولیوار به برنامه های خود ادامه داد و سعی داشت پرو را نیز به جمع کشورهای آزاد شده اضافه کند.

برخی مورخان بر این باورند که بین بولیوار که سرگرم آزادسازی کل قاره لاتین و متحد کردن بخش های آن با «کلمبیای بزرگ» بود و همراهش سانتاندرای اختلافاتی به وجود آمد اما برخی دیگر معتقدند که از پشت از دوست خود در بوگوتا خنجر خورده است. کلمبیای ثروتمند از مبارزات نیروهایی که مسیر بیرون راندن اسپانیایی ها را فراهم می کردند، پشتیبانی نمی کرد. سایر سرزمین های امریکای لاتین و ارتشی که در بوگوتا باقی مانده بود به تدریج در مناسبات فساد برانگیز اسپانیایی ها وارد شدند و درگیری هایی بر سر قدرت و ثروت بین شان به وجود آمد.

برای بولیوار خیلی دیر بود که به اولین نظریه سیاسی خود بازگردد و برای خود نماینده ای تعیین کند؛ بنابراین تلاش کرد با جلب حمایت ها خود را به عنوان فرمانده کل قوا معرفی کند و رقابتش دارای درجه فرمانداری یا مقام دولتی

دیگر اقدامات این گروه بود و این نیروها بودند که مبارزه با مافیای مواد مخدر را به سلطه غربی ها رسید. نزدیک به ۱۷۰ سال پس از آن، هوگو چاوز در ونزوئلا به قدرت رسید و تلاش کرد میراث بولیواری را احیا کند، البته به شیوه ای مناسب با شرایط زمان خود و با شرایط مرزهای تعیین شده بین کشورهای لاتین در دوران پسااستعمار. این اتفاق در حالی می افتاد که کلمبیا چندین دهه از حاکمیت جناح راست آمده راضی شد و از خرج کردن پول و اعزام سربازان در راه رسیدن به مأموریتی که بسیاری آن را غیرمجاز می دانستند خودداری کرد (برای نمونه خودداری از اقدام در پرو).

سانتاندرای رؤیای «کلمبیای بزرگ» بولیوار را نابود کرد و این ایده یک سال پس از رفتن بولیوار منحل شد و پایان یافت. از سال ۱۸۲۰ به این سو چهره کلمبیا تغییر نکرده است و رئیس جمهوری وجود نداشته که با سیاست استعماری که

آن را احاطه کرده است، مخالف باشد. بعد از پایان سلطه اسپانیایی ها نوبت به سلطه غربی ها رسید. نزدیک به ۱۷۰ سال پس از آن، هوگو چاوز در ونزوئلا به قدرت رسید و تلاش کرد میراث بولیواری را احیا کند، البته به شیوه ای مناسب با شرایط زمان خود و با شرایط مرزهای تعیین شده بین کشورهای لاتین در دوران پسااستعمار. این اتفاق در حالی می افتاد که کلمبیا چندین دهه از حاکمیت جناح راست آمده راضی شده بود و جناح چپ عمدتاً در رویارویی آشکار با ائتلاف اطلاعاتی امریکایی و فروشندگان مواد مخدر در کلمبیا وارد شده بود.

پترو با ترکیبی از تجربه جنگ چریکی، دارا بودن مدرک دکترای در رشته مدیریت بازرگانی و علاقه مندی به سخنرانی های چاوز و کاسترو، شخصیتی چند بعدی را از خود به نمایش گذاشته است. او در سخنرانی های خود بر مسائل زیست محیطی و مقابله با نژادپرستی تأکید کرده است و اگرچه با مورالس ملاقات می کند، اما هنوز مشخص نیست که آیا او همان شور و شوق را برای ایده ملی شدن و مبارزه با دلاری شدن که مورالس در بولیوی اعلام کرده، دارد یا خیر. پس از آزادی، او وارد عرصه سیاست شد و سال های زیادی را در جریان اصلی سیاسی گذراند و به عنوان سناتور و نماینده کنگره و همچنین شهردار بوگوتا، پایتخت کلمبیا، خدمت کرد. پیروزی او در انتخابات ریاست جمهوری بزرگ تلاشش، نشان دهنده تغییری بزرگ در نسبت با نهاد محافظه کار کشور و نشان دهنده تمایل کلمبیا برای یک مسیر سیاسی جدید است.

پترو در اوایل سال جاری در مصاحبه ای با واشنگتن پست گفته بود که یک اتحاد مترقی با شیلی و برزیل را متصور است. حال اگر لولا برنده شود و پترو موفق شود این ائتلاف را شکل دهد، ائتلاف می تواند نیروی قدرتمندی محسوب شود و می تواند ایالات متحده را بیش از پیش در حاشیه قرار دهد. اکنون همه نگاه ها به برزیل، بزرگ ترین کشور امریکای لاتین است که رئیس جمهور سابقش، لویز ایناسیو لولا داسیلوا در نظر سنجی ها از رئیس جمهور ژائیر بولسونارو در ماه اکتبر پیشی گرفته است. پیروزی لولا به این معنی است که تمام کشورهای بزرگ منطقه، از جمله مکزیک و آرژانتین، توسط رؤسای جمهور چپ رهبری می شوند. از بوگوتا تا سانتیاگو، بسیاری از رأی دهندگان دیگر این استدلال را نمی پذیرند که چرخش به سمت چپ به معنای دولتی است که توسط افراد تندرو اداره می شود.

عکس: EPA